

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj PR-170/2023-42

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Moniki Ferić, u pravnoj stvari tužitelja Ivice Borščaka iz Kašine, Odvojak Veliki Brijeg 5, OIB: 21417829990, zastupan po punomoćniku Davoru Pavičiću, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika HP – Hrvatska pošta d.d. iz Velike Gorice, Poštanska ulica 9, OIB: 87311810356, radi naknade štete, nakon glavne i javne rasprave održane i zaključene 27. svibnja 2026., u prisutnosti punomoćnika stranaka, 3. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I./ Nalaže se tuženiku HP – Hrvatska pošta d.d. iz Velike Gorice, Poštanska ulica 9, OIB: 87311810356 da isplatiti tužitelju Ivici Borščaku iz Kašine, Odvojak Veliki Brijeg 5, OIB: 21417829990 iznos od 562,55 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim:

- na iznos od 103,72 EUR od 15.11.2021. do isplate,
- na iznos od 83,97 EUR od 15.12.2021. do isplate,
- na iznos od 86,18 EUR od 15.09.2022. do isplate,
- na iznos od 109,59 EUR od 15.11.2022. do isplate,
- na iznos od 179,09 EUR od 15.01.2023. do isplate,

po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena za razdoblje od dospijeća do 31. prosinca 2022., a od 1. siječnja 2023. do 29.12.2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30.12.2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II./ Nalaže se tuženiku HP – Hrvatska pošta d.d. iz Velike Gorice, Poštanska ulica 9, da isplatiti tužitelju Ivici Borščaku iz Kašine, Odvojak Veliki Brijeg 5, parnični trošak u iznosu od 1.474,08 eura sa zateznim kamatama tekućim od 3. srpnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je

na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je dana 10.03.2011. prilikom obavljanja redovnog rada u poslovnicu HP-Hrvatske pošte d.d. u Kašini, Ivana Mažuranića 67, nad tužiteljem je izvršeno razbojništvo. Za isto su odgovorna dva maskirana počinitelja koji su tužitelju uz prijetnju vatrenim oružjem otuđili 4 poštanske vreće sa novcem i vrijednosnim pošiljkama u vrijednosti od 732.000,00 kn. Odgovornost tuženika za naknadu štete tužitelju proizlazi iz odredbe čl. 5. st. 3. Zakona o radu (NN 149/09 - dalje ZOR) prema kojoj je dužan osigurati radniku uvjete za rad na siguran način i na način koji ne ugrožava zdravlje radnika. Također, prema odredbi čl. 103. st. 1. ZOR-a, ako radnik pretrpi štetu na radu ili u svezi s radom, tuženik je dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznoga prava, dok prema odredbi čl. 15. Zakona o zaštiti na radu odgovara radniku za štetu uzrokovanu ozljedom na radu po načelu objektivne odgovornosti (uzročnosti). Odgovornost tuženika utvrđena je presudom Županijskog suda u Zagrebu posl. br. GŽ R-1149/13 od dana 16. 09. 2014. kojom je potvrđena presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu posl. br. Pr-850/12 od dana 28. 03. 2013. Tužitelj se zbog posljedica štetnog događaja nalazi na bolovanju od 10. 03. 2011. pa sve do danas. Iz priloženih platnih lista tužitelja za razdoblje od prosinca 2010 do veljače 2011., vidljivo je kako je tužitelj prije predmetnog štetnog događaja za vrijeme redovnog rada ostvarivao prosječnu mjesečnu bruto plaću u iznosu od 743,59 eura (5.602,56 kn). Obzirom na gore navedeno, tužitelj potražuje razliku između prosječne plaće koju je primao prije predmetnog štetnog događaja i naknade koju je primao u listopadu i studenom 2021. te u kolovozu listopadu i prosincu 2022., a koji iznos predstavlja izgublenu zaradu tužitelja. Tužitelj je naknadu štete na ime izgubljene zarade za razdoblje od 7/2013. – 3/2016. potraživao u ovosudnom postupku pod posl. br. Pr-1017/16, dok je naknadu štete zbog izgubljene zarade za razdoblje od 4/2016. – 11/2016. potraživao u ovosudnom postupku pod posl. br. Pr-2893/16, a od 12/2016. – 6/2017. u ovosudnom postupku pod posl. br. Pr-1250/17. Slijedom navedenog, tužbenim zahtjevom preciziranim u podnesku od 11.3.2026. zahtijeva da mu tuženik isplati iznos od 562,55 eura i parnični trošak, sve sa pripadajućim zateznim kamatama.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev i to kako osnov, tako i visinu tužbenog zahtjeva. Tuženik ne osporava štetni događaj koji je nastupio kod tužitelja dana 10. ožujka 2011., kao i da je istom od strane HZZO-e priznata ozljeda na radu kao posljedica predmetnog događaja pod šifrom F43, međutim isti smatra kako je tužitelj u cijelosti namiren u svezi predmetnog štetnog događaja. Tuženik čini nespornim kako je tužitelju u postupku koji se vodio ispred Općinskog radnog suda u Zagrebu pod brijem Pr-850/12, dosuđena naknada štete u ukupnom iznosu od 31.300,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama, sve s osnove štetnog događaja – razbojništva od dana 10. ožujka 2011. u Kašini. S obzirom da je tužitelj u cijelosti namiren u svezi štetnog događaja od dana 10. ožujka 2011. otpala je pravna osnova potraživanja tužitelja. S obzirom na navedeno, izjavljuje prigovor nedostatka pravnog interesa na strani tužitelja, kao i prigovor presuđene stvari. Nadalje, tuženik navodi kako nije jasno na koji način je tužitelj došao do iznosa koji potražuje ovom tužbom. Stoga predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti, uz naknadu parničnog troška tuženiku.

3. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u potvrdu PP Sesvete (list 5 spisa), prijava o ozljedi na radu (list 6-9 spisa), presudu ovoga suda PR-850/12 (list 10-17 spisa),

presudu Županijskog suda u Zagrebu Gž R-1149/13 (list 18-20 spisa), izvješća o privremenoj nesposobnosti za rad (list 21-25 spisa), platne liste (list 26-30 spisa), liječničku potvrdu (list 31 spisa), rješenje HZZO-a (list 32-33 spisa), izračun razlike (list 43 spisa), u priklopljene spise PR-2893/16, PR-1250/17 i PR-1017/16, provedeno je medicinsko vještačenje po vještaku medicine rada dr. Jeleni Macan (list 50-58 spisa) i dopunsko vještačenje po vještaku dr. Jelene Macan (list 72-73 spisa), provedeno je financijsko vještačenje po vještaku Zrinku Ručeviću iz Ručević vještačenja d.o.o. (list 96-99 spisa) dopunsko vještačenje po vještaku Zrinka Ručevića (list 111-112 spisa).

4. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz za sebe i sve dokaze u njihovoj ukupnosti sukladno čl. 8 Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03 i 88/05,2/07,84/08,96/08,23/08, 57/11, 25/13, 70/19 i 80/22 - dalje ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

5. Na ročištu 27.5.2026. punomoćnici stranaka su suglasno izjavili da nemaju daljnjih dokaznih prijedloga, odustali su od drugih dokaznih prijedloga, te su predložili da sud zaključi glavnu raspravu, pa sukladno prijedlozima stranaka, sud uz suglasnost stranaka nije izvodio daljnje dokaze te je zaključio glavnu raspravu.

6. Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja za naknadu štete u vidu izgubljene zarade nastale uslijed štetnog događaja dana 10.03.2011.

7. Među strankama nije sporan nastanak štetnog događaja, pasivna legitimacija tuženika, te da je tuženik odgovoran za predmetni štetni događaj budući da je tužitelju od strane HZZO-e i priznata ozljeda na radu kao posljedica predmetnog događaja pod šifrom F43. Sporno je postojanje uzročno-posljedične veze između tužiteljevog bolovanja tijekom utuženog razdoblja i predmetnog štetnog događaja, da li je tužitelj namiren, da li tužitelj ima pravni interes za vođenje ovog spora, da li se radi o presuđenoj stvari, te visina izgubljene zarade.

8. Sud je izvršio uvid u presudu ovoga suda PR-850/12 (list 10-17 spisa) i presudu Županijskog suda u Zagrebu Gž R-1149/13 (list 18-20 spisa), te u spise ovog suda PR-2893/16, PR-1250/17 i PR-1017/16, te iz istih proizlazi da su se isti vodili između istih stranaka u vezi predmetnog štetnog događaja, time što je tužitelju u predmetu PR-850/12 dosuđena neimovinska štete i imovinska šteta za tuđu pomoć i njegu, a u predmetima PR-2893/16, PR-1250/17 i PR-1017/16 tužitelju je dosuđena naknada štete u vidu izgubljene zarade ali za razdoblje prije 2021. godine tj. prije ovdje utuženog razdoblja, dok je predmet ovog spora naknada štete za izgubljenu zaradu za listopad i studeni 2021. te kolovozu, listopadu i prosincu 2022., dakle, za drugo razdoblje. Stoga se, suprotno navodima tuženika, ne radi o presuđenoj stvari, te tužitelj nije namiren za utuženo razdoblje, te tužitelj ima pravni interes za ostvarivanje naknade predmetne štete po osnovi izgubljene zarade za ovdje utuženo razdoblje.

9. Radi utvrđivanja da li postoji uzročno posljedična veza između predmetnog štetnog događaja od 10.3.2011. i bolovanja tijekom utuženog razdoblja (listopad i studeni 2021.g., kolovoz, listopad i prosinac 2022.) provedeno je medicinsko vještačenje po vještaku medicine rada dr. Jeleni Macan. Ista je u svom nalazu i mišljenju navela da se tužitelj u 2021. i 2022.g. liječio radi opisanog reaktivnog psihičkog poremećaja uzročno povezanog sa predmetnim štetnim događajem i radi stanja nakon operativnog zahvata na slabinskoj kralježnici sa bolnim sindromom koji nije uzročno povezan sa predmetnim štetnim događajem. Oba zdravstvena poremećaja su u 2021. i 2022.g.

dovodila do privremene radne nesposobnosti tužitelja za rad na njegovom radnom mjestu pomoćnog radnika za opće poslove, s time da je poremećaj slabinske kralježnice u ovom razdoblju kontinuirano činio tužitelja privremeno radno nesposobnim, a psihički poremećaj u razdobljima hospitalnog liječenja. Stoga zaključuje da su bolovanja tj. privremena radna nesposobnost tužitelja u utuženim razdobljima 4.10.-26.11.2021., 8.8.-3.10.2022., 27.-31.12.2022. bila uzročno posljedično povezana sa predmetnim štetnim događajem od 10.3.2011.g. u omjeru od 50%.

10. Na nalaz i mišljenje vještaka prigovorio je tužitelj pa se je vještak očitovao na prigovore tužitelja. Vještak dr. Jelene Macan je navela da je tužitelju operativno liječen poremećaj LS kralježnice u prosincu 2020.g. (hospitaliziran je bio od 18.-21.12.2020.g.). Cijelu 2021.g. je provodio fizikalnu terapiju radi stanja po operativnom zahvatu, jedini prekid fizikalne terapije zabilježen je u razdoblju 4.10.-26.11.2021.g. kada je bio na bolničkom psihijatrijskom liječenju. Odmah po završetku psihijatrijskog liječenja ponovno se provodi fizikalna terapija u razdoblju 29.11.-10.12.2021.g. U prosincu 2021.g. provedene su kontrole pri fizijatru i neurologu koji utvrđuju da se stanje na LS kralježnici nije popravilo, tužitelj navodi sve veće bolove u LS segmentu. Bolni sindrom LS kralježnice je tada utvrđen i kliničkim neurološkim pregledom. Potom se u 2022.g. provodi ciklus fizikalne terapije u razdoblju 7.-18.3.2022., kao i pretrage propisane od strane neurologa koji na kontrolnom pregledu 24.3.2022.g. zbog i dalje izraženog bolnog sindroma propisuje parenteralnu terapiju kroz 4 tjedna, te potom traži nastavak fizikalne terapije uz poštedu od statodinamičkih opterećenja kralježnice. Parenteralna terapija protuupalnim lijekom provodi se prema prijedlogu neurologa, a novi ciklus fizikalne terapije provodi se u srpnju 2022.g. Ujedno se tužitelj liječi i u ambulanti za kroničnu bol. U razdoblju 8.8.-3.10.2022.g. tužitelj je na bolničkom psihijatrijskom liječenju, potom provodi fizikalnu terapiju za kralježnicu od 12.12.2022.g., nakon čega provodi novi ciklus bolničkog psihijatrijskog liječenja od 27.12.2022.-20.1.2023.g. U 2023.g. tužitelju se bolni sindrom LS kralježnice smiruje i on više ne provodi fizikalnu terapiju niti liječenje kronične boli. S obzirom na navedene podatke iz priložene medicinske dokumentacije jasno je da stanje LS kralježnice iza operativnog zahvata kod tužitelja cijelu 2021. i 2022.g. nije bilo stabilno. Prati se prisutnost kroničnog bolnog sindroma koji je zahtijevao intenzivnu analgetsku i fizikalnu terapiju u razdoblju od operacije u prosincu 2020.g. do prosinca 2022.g. Uzimajući u obzir uvjete radnog mjesta tužitelja tj. poslove pomoćnog radnika za opće poslove koji uključuju statodinamička opterećenja kralježnice (često sagibanje i zakretanje trupa, ručno dizanje i prenošenje tereta do 20 kg), tužitelj cijelu 2021. i 2022.g. nije bio radno sposoban za rad na svom radnom mjestu s obzirom na stanje iza operativnog zahvata na LS kralježnici sa kroničnim bolnim sindromom, bez obzira na liječenje psihičkog poremećaja. Drugim riječima, tužitelj bi cijelu 2021. i 2022.g. bio na bolovanju radi stanja na LS kralježnici i da ne boluje od psihičkog poremećaja. Činjenice da tužitelj nije mogao provoditi fizikalne terapije tijekom bolničkih psihijatrijskih liječenja, kao i izmjene vodeće dijagnoze bolovanja u razdobljima bolničkog psihijatrijskog liječenja, ne znače da poremećaj LS kralježnice u razdobljima bolničkog psihijatrijskog liječenja nije postojao i činio tužitelja privremeno radno nesposobnim za rad na svom radnom mjestu u utuženim razdobljima. Stoga ostaje pri svom ranijem zaključku iz nalaza i mišljenja od 6.2.2024.

11. Nalaz i mišljenje liječnika vještaka, kao i njegovo dopunsko očitovanje kojim odgovara na sve iznesene prigovore, ovaj sud je u cijelosti prihvatio kao stručnu pomoć u dokazivanju postojanja uzročno-posljedične veze, budući da je isti sačinjen stručno i obrazloženo u skladu s pravilima struke i temeljem postojeće medicinske

dokumentacije, te nakon dopunskog očitovanja vještaka, na isti niti stranke nisu imale primjedbi, a niti daljnjih dokaznih prijedloga u tom smjeru.

12. Slijedom navedenog, ovaj sud je utvrdio da je tužitelj bio na bolovanju tijekom utuženog razdoblja, a koje bolovanje je uzročno posljedično povezano sa predmetnim štetnim događajem od 10.3.2011. u omjeru od 50%.

13. Radi utvrđivanja razlike između isplaćene naknade plaće tijekom bolovanja i plaće koju bi ostvario da nije bio na bolovanju provedeno je financijsko vještačenje po vještaku Zrinku Ručeviću iz Ručević vještačenja d.o.o. koji je u svom nalazu i mišljenju naveo da prema dokumentaciji koja je priložena spisu predmeta te u skladu s mišljenjem vještaka Prim.dr.sc. Jelene Macan, dr. med., mišljenja je da izgubljena zarada tužitelja u listopadu i studenome 2021. te kolovozu, listopadu i prosincu 2022. koja je posljedica štetnog događaja od 10.3.2011. u omjeru od 50% iznosi ukupno 238,72 EUR neto, a pojedini mjesečni iznosi razlika kao i dospijeća istih dani su u stupcima 'm', odnosno 'n' Tabele 1 iz nalaza. Neplaćeni doprinosi za mirovinsko osiguranje tužitelja u utuženom razdoblju iznose ukupno 647,69 EUR, a pojedini mjesečni iznosi razlika kao i dospijeća istih dani su u stupcima 'f4', odnosno 'n' Tabele 1 iz nalaza.

14. Na nalaz i mišljenje financijskog vještaka prigovorio je tužitelj pa se je vještak Zrinko Ručević dopunski očitovao na prigovore tužitelja. Vještak je naveo da tužitelj prigovara danom nalazu i mišljenju ističući kako vještak u danim izračunima nije prikazao porez na dohodak i prirez porezu na dohodak pa tužitelj predlaže izvršiti izračun tih iznosa. U odgovoru na navedeno, vještak ističe kako je u danim izračunima iskazao razliku obveznih doprinosa iz plaće, kao i razliku neto iznosa, dočim razliku poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak nije iskazao, jer te razlike nema (osobni odbitak tužitelja veći je od dohotka pa je porezna osnovica poreza na dohodak posljedično jednaka nuli, a onda su posljedično i porez na dohodak i prirez porezu na dohodak jednaki nuli. Slijedom iznesenoga, u cijelosti ostaj kod utvrđenja i izračuna iz nalaza, kao i kod danog mišljenja.

15. Nalaz i mišljenje financijskog vještaka, kao i njegovo dopunsko očitovanje kojim odgovara na sve iznesene prigovore, ovaj sud je u cijelosti prihvatio kao stručnu pomoć u dokazivanju visine izgubljene zarade, budući da je isti sačinjen stručno i obrazloženo u skladu s pravilima struke i temeljem postojeće medicinske dokumentacije, te nakon dopunskog očitovanja vještaka, na isti niti stranke nisu imale primjedbi, a niti daljnjih dokaznih prijedloga u tom smjeru.

16. Slijedom navedenog, ovaj sud je utvrdio da je tužitelj bio na bolovanju tijekom utuženog razdoblja koje je 50% uzrokovano predmetnom ozljedom na radu, te je tijekom tog razdoblja primao naknadu plaće tijekom bolovanja, a nije primio plaću koju bi ostvario da nije bio na bolovanju pa tužitelj ima pravo na izgubljenu zaradu u vidu razlike između isplaćene naknade plaće tijekom bolovanja i plaće koju bi ostvario da nije bio na bolovanju i to u omjeru od 50%.

17. Financijskim vještačenjem (stupci 'm', odnosno 'n' Tabele 1 iz nalaza vještaka) ovaj sud je utvrdio da visina izgubljene zarade tijekom utuženog razdoblja koja je posljedica štetnog događaja od 10.3.2011. u omjeru od 50% iznosi:

- za listopad 2021. 39,19 eura neto
- za studeni 2021. 24,57 eura neto
- za kolovoz 2022. 1,20 eura neto

- za listopad 2022. 84,29 eura neto
- za prosinac 2022. 89,47 eura neto
odnosno ukupno 238,72 eura neto.

18. Također, financijskim vještačenjem ovaj sud je utvrdio da izgubljena zarada u vidu razlike obveznih doprinosa iz plaće tj. doprinosi za mirovinsko osiguranje tužitelja u utuženom razdoblju iznose ukupno 647,69 eura (stupac 'f4', odnosno 'n' Tabele 1 iz nalaza vještaka), dok nema razlike po osnovi poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak (jer je osobni odbitak tužitelja veći je od dohotka pa je porezna osnovica poreza na dohodak posljedično jednaka nuli, a onda su posljedično i porez na dohodak i prirez porezu na dohodak jednaki nuli). Kako je tužitelj bio na bolovanju koje je 50% uzrokovano predmetnom ozljedom na radu (kako je to naprijed obrazloženo), to je i navedeni iznos razlike doprinosa za mirovinsko osiguranje valjalo umanjiti za 50%, a što je vještak propustio učiniti, što je vidljivo iz navedene tablice iz nalaza vještaka. Međutim, kako se radi o jednostavnoj matematičkoj operaciji, to je ovaj sud razliku obveznih doprinosa iz plaće tj. doprinosi za mirovinsko osiguranje tužitelja u utuženom razdoblju koji su utvrđeni u nalazu i mišljenju financijskog vještaka (stupac 'f4', odnosno 'n' Tabele 1 iz nalaza vještaka) umanjio za 50%, tako da isti iznose:

- za listopad 2021. 64,53 eura
- za studeni 2021. 59,40 eura
- za kolovoz 2022. 84,98 eura
- za listopad 2022. 25,30 eura
- za prosinac 2022. 89,62 eura
odnosno ukupno 323,83 eura.

19. Tužitelj je precizirao tužbeni zahtjev sukladno nalazu i mišljenju vještaka tako da traži izgubljenu zaradu u iznosu od bruto 562,55 eura (neto iznos od 238,72 eura + obveznih doprinosa iz plaće tj. doprinosi za mirovinsko osiguranje 323,83 eura = 562,55 eura), te je tuženik naveo da nije sporna visina tužbenog zahtjeva, ali smatra da tužitelj ima pravo samo na neto iznos. Dakle, sporno je da li tužitelj ima pravo na izgubljenu zaradu u neto iznosu od 238,72 eura ili ima pravo na izgubljenu zaradu u bruto iznosu 562,55 eura (neto iznos od 238,72 eura + doprinosi za mirovinsko osiguranje 323,83 eura).

20. Ovaj sud smatra da tužitelj ima pravo na naknadu razlike u bruto iznosu, jer se tek isplatom navedenog punog iznosa ostvaruje njegovo pravo na naknadu štete iz čl. 1085. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18 - dalje: ZOO). Naime, isplata naknade plaće u manjem iznosu od plaće koju bi tužitelj ostvario da je radio uzrokovala je nastanak štete. Predmetno potraživanje ima karakter potraživanja po osnovi rada obzirom da je tužitelj uslijed štetnog događaja na radu kod tuženika bio na bolovanju zbog kojeg je primio naknadu plaće u manjem iznosu od plaće koju bi ostvario da je radio. Obzirom se sukladno odredbi čl. 90. st. 5. Zakona o radu, dalje: ZR ("Narodne novine" broj 93/14) plaćom smatra plaća u bruto iznosu, valjalo je zatraženu naknadu štete dosuditi prema razlici do visine plaće u bruto iznosu. Ovakvo pravno stajalište je zauzeto i u odlukama Vrhovnog suda RH Revr 954/15-2 od 19.6.2016., Revr 954/15-2 od 19.10.2016., Revr-1027/13 od 28.9.2016. i Revr-603/13 od 12.7.2017.).

21. Neosnovano tuženik smatra da bi izgubljena zarada se mogla dosuditi samo u neto iznosu kao razlika između isplaćene neto naknade plaće tijekom bolovanja i neto plaće koju bi radnik primio da nije bio na bolovanju, a to iz razloga kako je to naprijed obrazloženo. Također, valja dodati da prema sudskoj praksi Vrhovnog suda RH

postoje sudske odluke u kojima je izgubljena zarada dosuđena u neto iznosu, ali se u tim predmetima ne radi o činjenično i pravno istovjetnim predmetima, već je u tim predmetima predmet spora naknada štete po osnovi osiguranja od automobilske odgovornosti protiv osiguravajućeg društva, dok se u ovom predmetu radi o naknadi štete na radu temeljem Zakona o radu i Zakona o zaštiti na radu protiv poslodavca. Navedeno proizlazi i iz odluke Vrhovnog suda RH poslovni broj Revd-2720/2020 od 17.11.2020. u kojoj je navedeno: „Prema pravnom shvaćanju ovog suda, kako je predmet spora naknada štete po osnovi osiguranja od automobilske odgovornosti, nije zahtjev tužiteljice da joj poslodavac naknadi štetu u kojem slučaju bi se prema odredbi čl. 21. st. 1. Zakona o porezu na dohodak („Narodne novine“, broj 115/16 i 106/18 - dalje: ZPD) ta naknada smatrala primitkom od nesamostalnog rada koji podliježe oporezivanju porezom na dohodak od nesamostalnog rada, već je riječ o dohotku iz čl. 8. st. 2. toč. 5. ZPD, odšteti koja nije u vezi s gospodarstvenom djelatnošću i ne smatra se dohotkom, u situaciji kada primitak ne podliježe oporezivanju porezom na dohodak, tužiteljici ne može biti dosuđeni utuženi iznos koji bi obuhvaćao iznose poreza na dohodak te pripadajuće doprinose koji se plaćaju na takav primitak.“ Također, i u drugim odlukama Vrhovnog suda RH u kojima je dosuđena izgubljena zarada u neto iznosu navedeno je: „Oštećenik u sporu koji vodi radi naknade štete po osnovi osiguranja od automobilske odgovornosti ima pravo na naknadu imovinske štete s naslova izgubljene zarade kao razlike između prosječnog neto iznosa plaće koju je primao prije štetnog događaja i naknade neto plaće koju je primao za vrijeme bolovanja.“

22. Slijedom navedenog, tužitelj ima pravo na naknadu imovinske štete s naslova izgubljene zarade kao razlike između bruto iznosa plaće koju bi ostvario da nije bio na bolovanju i naknade neto plaće koju je primio za vrijeme bolovanja u omjeru od 50% obzirom je predmetno bolovanje u omjeru od 50% uzrokovano predmetnom ozljedom na radu, pa je tužitelju valjalo dosuditi ukupni bruto iznosu 562,55 eura odnosno pojedinačne mjesečne iznose kao u izreci presude temeljem čl. 1095. ZOO.

23. Tužitelju su na pojedinačne mjesečne iznose dosuđene zatezne kamate tekuće od 15-og u mjesecu za prethodni mjesec, sukladno čl. 92. st. 3. ZR i čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15., dalje: ZOO). Odluka o visini stope zateznih kamata temelji se na odredbi čl. 29. st. 2. ZOO.

24. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1 ZPP te su troškovi odmjereni prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23), a prema vrijednosti postavljenog tužbenog zahtjeva. Tako je tužitelju priznat trošak zastupanja po punomoćniku i to: za sastav tužbe po Tbr. 7/1 - 50 bodova, ročište 13.9.2023., 23.10.2024., 13.5.2025. i 27.5.2026. po Tbr. 9/1 - po 50 bodova za svako, podnesak od 14.1.2025. i 11.3.2026. po Tbr. 8/1 – po 50 bodova za svaki, što uz vrijednost boda od 2,00 eura iznosi ukupno 700,00 eura, a uvećano za trošak PDV-a iznosi 875,00 eura. Tome valja dodati trošak vještačenja po vještaku medicine rada u iznosu od 199,08 eura, te trošak financijskog vještačenja u iznosu od 400,00 eura, pa ukupni trošak tužitelja iznosi 1.474,08 eura. Tužitelju nije priznat trošak podneska od 3.3.2023., 15.12.2023., 5.3.2024., 9.5.2024. i 2.6.2025., jer isti nisu bili nužni za vođenje parnice sukladno čl. 155 st. 1 ZPP-a, budući je tužitelj mogao dostaviti samo uplatnicu bez navedenih podnesaka. Također, tužitelju nije priznat trošak podneska od 14.6.2024. i 1.8.2025., jer je iste sam skrivio sukladno čl. 156 st. 1. ZPP-a, budući je u istima neosnovano prigovarao provedenim vještačenjima, tako da su se vještaci morali dopunski očitovati o činjenicama o kojima

su se već očitovali u osnovnim nalazima i mišljenjima. Odluka o kamatama na parnični trošak temelji se na čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima i čl. 151 st. 3. ZPP-a.

U Zagrebu, 3. srpnja 2026.

Sudac:
Monika Ferić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda pisanim putem u pet primjeraka u roku 15 dana.

DNA:

1. Pun. tužitelja
2. Tuženiku
3. Spis

Broj zapisa: **9-3088a-423cb**

Kontrolni broj: **09b50-48f45-5978e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.